

бога за него, да го утѣшиме (раздѣлваме) ако е кахаренз, и да го помилваме.

ПОУЧЕНИЕ.

Защото, който помага на хората и немѣ богз помага, и който милва и него богз ще помилва: защото е правосѣденз и сѣкимѣ заплаща споредз работыте, както ще видиме сега ясно отз слѣдѣщій примѣрз. Въ нѣкой манастирь имало единз игѣменз много добрз и праведенз, който сѣ моленз на бога за сичките калѣгери, да вѣдѣтъ и на оный свѣтъ пакз на едно съ него, въ царство небесное. А богз мѣ казалъ чи дрѣгите калѣгери не щѣтъ да вѣдѣтъ на едно съ него: защото тѣхните работи не быле като неговыте. И за да мѣ покажи тѣхныте работы, да ги види съ очите си, когато дошелз храма (дена) на дрѣгѣа тамо мзнастырь, рекалъ мѣ богз да проводи сичките калѣгери напредз, а той да остане наподире. И като отивали сичките калѣгери на дрѣгѣа манастирь, намерили единз человекз около тридесать годишенз, прострланз на средз пѣте, и като го попитали, защо лежишь тѣка? той рекалъ; отивахъ на мзнастырѣ съ единз лѣтъ конь, който ма фзрли на тѣзи камени и ми истроши сичките кости и повѣгна, а азз понеже не мога да стана, за тѣй лежж тѣка. Тога мѣ рекле калѣгерете: богз да ти е на помощь, какко да ти сториме като сме синца пеши и нѣмаме конь да та земнеме, и го оставили. Послѣ като миналъ и игѣмена, и го видѣ сожались и рече: не минаха ли отз тѣка нѣкои калѣгери и какъ не ти помогнаха? А той рекалъ: минаха, но казаха ми чи са пеши и не можтъ да ми помогнатъ. Тога мѣ рече игѣмена: не можеш ли стана малко да та зема на рамо? а той рекалъ: азз не можж ни ти да сѣ помзрдамъ, но остави ма и иди си на пѣте. Тога мѣ рече игѣмена: тѣкъ ми името вожіе, не та оставѣмъ, доде не ти помогна колкото можж. Тога болнымъ стана полека, стѣпа на единз клмикз, и зема го игѣмена на рамена та си, да го занесе на манастирѣ. Като го носѣлъ, най първо мѣ сѣ видѣло много тѣшко, а послѣ мѣ станало толко легко, доде най послѣ не оскѣналъ да носи нѣщо, и като сѣ озвралъ да види какво стана болнымъ, видѣлъ го че фзрка по въздуха на горе кѣде небето, той былъ самъ си христосъ, и рекалъ на игѣмена: много сѣ молишь да вѣдѣтъ сичките калѣгери съ тебе, на едно и въ царство небесное, но нещѣтъ, доде не станѣтъ и тѣ милостиви като тебе: защото богз е правденз сѣдѣа сѣкомѣ заплаща споредз работыте. Тога игѣмена сѣ зарадка чи носилъ христа, и като отиде на мзнастырѣ каза сичкото съ плачь на дрѣгите калѣгери, отз което сѣ и тѣ покаха и станаха милостиви. Ето за насъ ясненъ примѣрз, да вѣде-